

Nový Jeruzalém č. 9/2024

Zpravodaj pro **297.** prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) **v Pavlově – ve čtvrtek 12. září 2024 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Heřmanově:

V úterý 13. srpna 2024 na mši svatě při pouti NJ bylo cca 130 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu pěti kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrná a obětavá spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva Mons. Václava Slouka při pouti Nový Jeruzalém v Heřmanově:

Bratři a sestry, milí přátelé! Když jsem přemýšlel, jaký obsah by měla mít dnešní mše svatá, uvědomil jsem si, že ji slavíme v srpnu a v tomto měsíci máme hned několik mariánských památek nebo slavností. Jedna z nich bude za několik dní, a proto jsem si řekl, že tato mše svatá by mohla být ke **cti Panny Marie**. To, co chci zvlášt' připomenout, už zaznělo v úryvku dnešního evangelia. Pán Ježíš na slova k chvále své matky, která zazněla ze zástupu, odpovídá: **„Spíš jsou blahoslavení ti, kdo slyší Boží Slovo a zachovávají ho.“** Na první poslech to může znít tak, že Pán Ježíš jako by matku odsunul a ukázal, že **blahoslavený může být v podstatě každý**. Myslím si, že druhá část je správně. Být blahoslavený může být opravdu každý. Ale určitě Pán Ježíš neodsunul Pannu Marii. Myslím si, že naopak Pán Ježíš ukázal, v čem byla její velikost a proč právě ona byla vyvolena, aby se stala **matkou Božího Syna**. Věřím tomu, že Panna Maria byla vybrána jako matka Božího Syna, protože ze všech lidí – i z nás – **ona nejvíc slyšela Boží Slovo a zachovávala ho**. V tom byla její velikost. Slyšela Boží Slovo a zachovávala ho. Víc než kdokoli jiný. Proto ona byla vybrána. Jistě pro nás platí to, co jsem řekl, že i my můžeme být blahoslavení. Ne tak dokonale jako Panna Maria, ale **i my můžeme být blahoslavení, pokud budeme naslouchat Božímu Slovu a zachovávat ho**.

Myslím si, že je dobré připomenout si, co v **životě Panny Marie znamenalo – slyšet Boží Slovo a zachovávat ho**. Připomenu tři obrazy ze života Panny Marie. Ten první je pochopitelně ze **Zvěstování**. Anděl přichází a oznamuje Panně Marii, že se má stát matkou Božího Syna. Ona na to reaguje: **„Jak se to stane?“** Ptá se po okolnostech a nakonec odpovídá: **„Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“** Ona naslouchá Božímu slovu. Víme, i ta otázka to naznačuje, a víme to i z jiných situací, že Panna Maria ne vždy rozuměla tomu, co Bůh po ní chce. Slyšíme to i na jiných místech: **„Maria to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom.“** Maria naslouchala Božímu slovu, uchovávala ho ve svém srdci a rozvažovala o něm. Myslím, že to je to první. Blahoslavení, kteří slyší Boží slovo. A důležité k tomu je, ten závěr: **„Jsem služebnice Páně. Ať se mi stane podle tvého slova.“** Myslím si, že tento první obraz ukazuje velikost Panny Marie, ale také nám, co můžeme udělat pro to, abychom byli velicí také my. Slyšet, uchovávat v srdci, rozvažovat v srdci a odpovídat: **„Jsem služebník, jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“** To je to první.

Druh obraz, když bychom četli dál, máme ve vyprávění v Lukášově evangeliu o navštívení. Panna Maria jde navštívit svou příbuznou Alžbětu. Nevíme proč se vydala navštívit Alžbětu. Můžeme se jenom domnívat. Je tam věta: **„A anděl od ní odešel.“** Myslím si, že pro Pannu Marii ten moment, kdy anděl od ní odešel, musel být velmi složitý. Ona se dozvěděla nějaké tajemství a teď co s tím. Víme, že když se my něco dozvíme, tak hledáme někoho, komu to můžeme říct, s kým se o to můžeme podělit. S kým se mohla podělit Panna Maria? Se svatým Josefem? Pochopil by – nepochopil? Už mu to bylo zvěstováno – nebylo zvěstováno? Mohla se obrátit na někoho jiného? Jít za někým, kdo už byl ve stejné situaci před ní? **Nikdo před ní nebyl matkou Božího Syna**. Myslím si, že návštěva Alžběty, o níž mluvil anděl, byla takovou logickou cestou po zvěstování. Ale možná tam byl ten moment: **„Ve svém stáří počala syna a**

je už v šestém měsíci.“ Možná to byla Mariina ochota nějak pomoci, nějak být s ní. A myslím si, že to je takové to druhé, co bych tady chtěl připomenout. Kdo slyší Boží slovo a zachovávají ho. Ona se vydává na cestu k Alžbětě. **Jde pomáhat**. A myslím si, že takových událostí v životě Panny Marie bylo víc. Na svatbě v Káně Galilejské: **„Nemají víno.“** Pod křížem, tam asi mlčela, ale jen svou přítomností, že tam byla, už pomáhala. A potom, když apoštolové prosí o Ducha Svatého – byla s nimi. Čili – to: **„Zachovávala ho.“** – ji vedlo ke službě. Pomoci, být s těmi, kteří to potřebují. Být s těmi, kterým mohou být nějak užitečná.

A to třetí, co bych připomněl, když se Panna Maria setkala s Alžbětou. Alžběta pozdravila – Maria odpověděla: **„Velebí má duše Pána a můj duch jása v Bohu mém spasiteli, neboť shlédl na svou služebnici.“** A tak dál. Zaznívá krásný chvalozpěv, jako oslava Boha. Myslím si, že to je to třetí naplnění toho: **„Slyší Boží Slovo a zachovávají ho.“** Myslím si, že jinou modlitbu Panny Marie v Písmu svatém nemáme, ale tato jedna – **Magnificat** – **„Velebí má duše Pána“** – je krásným příkladem jak oslavovat Boha. Děkovat za dary, které nám Bůh dal.

A tak si myslím, že pokud chceme jít ve **stopách Panny Marie** – slyšet Boží Slovo a zachovávat ho, znamená to **naslouchat, číst, uchovávat je ve svém srdci, rozvažovat o tom a odpovídat - jsem služebník, jsem služebnice Páně**. Druhé – vydat se na cestu, ke službě, k pomoci potřebným. Pokud člověk chce, tak ty potřebné kolem sebe vždycky najde. Jsou to nejenom potřební, kteří potřebují zřít zahradu, vykonat nějakou fyzickou nebo složitou práci. Ale jsou to potřební, kteří možná jenom chtějí, aby jim někdo naslouchal, aby byl s nimi v jejich těžkostech a bolestech. A to třetí – **oslavovat Boha, děkovat**. Věřím, že když budeme chtít, vždy najdeme něco, za co můžeme děkovat. Můžeme najít něco, co jsme sami dostali, můžeme najít něco, co jsme dostali v lidech kolem sebe. Můžeme najít něco, co jsme dostali v mnohém dalším. Oslavovat Boha.

Já jsem tady řekl **tři věci, v kterých pro nás může být Panna Maria příkladem**. Kdybychom to dali do nějaké teologické řeči, slyšeli bychom nebo mohli zaslechnout, že Církev se opírá o takové tři pilíře nebo o tři nožky – jedno je **liturgie** – oslava Boha. Druhé je **martyrie** – svědectví – naslouchání Božímu Slovu a hlásání Božího Slova. Třetí je **diakonie** – služba lidem potřebným. A tak dál.

Maria je vzývána jako matka Církve a v těch třech opěrných bodech života Církve nám dává příklad. Myslím si, že Panna Maria žila tak, jak má žít Církev, farnost, společenství v dnešní době. Budeme-li hledat v Panně Marii příklad pro svůj život, možná tyto tři body budou zajímavé a důležité.

Abych to uzavřel: Kdysi dávno jsem byl v jedné farnosti v Polsku, kde postavili velké sídliště. Pan biskup si zavolal jednoho kněze a řekl mu: **„Tam je sídliště, najdi si tam místo, postav tam kostel a budeš tam farářem.“** On našel místo, postavil kostel a stal se tam farářem. Potom mi říkal, že to stavěl právě na **těchto třech bodech**

On tedy hledal, našel místo, postavil kostel, stal se tam farářem. Říkal mně, že ten kostel stavěl s vědomím těch **tří opěrných bodů života Církve**. Na nejvyšším místě **kostel - k oslavě Boha**. O trochu níž **dům pro katechezi - naslouchání Božímu Slovu, zvěstování Božího Slova**. Na třetím byl **stacionář, pro mentálně a fyzicky postižené děti**. Byl jsem tam nyní – po letech. Říkal jsem si, jestli si to už nějak neidealizuju a opět jsem viděl, že to tak opravdu je. Takže obraz těch tří může být důležitý při pohledu na Církev. Při pohledu na Pannu Marii. Panna Maria dává příklad. My žijeme v Církvi a právě o toto bychom se měli snažit. Žijeme v době, kdy se nám ledasco nelíbí, možná ledasco kritizujeme, i třeba v životě Církve. **NASLOUCHAT BOŽÍMU SLOVU! OSLAVOVAT BOHA! SLOUŽIT!** To možná může být ta **naše odpověď a náš příspěvek k tomu, aby Církev byla tím, čím má být. I naším přispěním. Kež se tak stane.**

Sbírka: Po uhrazení nutné rezie poutě NJ jsme darovali **14 400 Kč na pomoc** Papežské misijní dílo dětí. Poděkování patří také místnímu faráři P. Josefu Pohankovi a farníkům z Heřmanova, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ v Pavlově, kterým je novokněz P. Mgr. Milan Pazdera, kaplan v Moravských Budějovicích:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště

Je mi 31 let a větší část svého života jsem prožil doma v Křižanově – v rodišti svaté Zdislavy. Vystudoval jsem uměleckého kováře a následně obor umělecký pasíř. Tvořit různé věci z kovů, mě tak provází již několik let a nekončí to... Když mi to jednou za čas okolnosti a povinnosti dovolí, rád se k výhni a kovářině vracím. Hlavní náplní mého života je role kněze/kapšana, kterou vykonávám v Moravských Budějovicích.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Mnoho věcí. V rodičích stále vidím velký vzor v otevřenosti pro druhé. Moji kamarádi u nás měli vždy dveře otevřené... Dále to, že lidé si denně mohou prokazovat lásku a zájem, to skrze malé věci. Cesta radosti se skládá z malých krůčků.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Říci ANO na Boží volání byl proces, cesta, růst. Velkou kapitolou bylo světové setkání mládeže v Krakově. Tak jsem zažil, že evangelium nemá hranice, že Ježíš může být přítel všech národů. Tam jsem poprvé řekl ANO Božímú pozvání.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Kněží z farnosti Křižanov – jejich příklad, který jsem vnímal jako dítě a později blíže jako ministrant je obrovský. Nejvíce mě provází postava kněze Jana Hanáka. On mě vedl ke svatému přijímání, a i dalších letech mi dával příklad v rámci táborů a dalších akcí.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Krásné je asi všechno, pokud je to vedené Bohem. Zpovídání, slavení mše i další slavení svátostí má svou velkou krásu – hlavně nechtit dát sebe na přední místo. To patří Bohu, který si mě (člověka omezeného) dokáže neomezeně použít.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? V první řadě víru žít! Příklady táhnou a pokud je víra, živý vztah s Kristem opravdový, jde o velkou přidanou hodnotu. Jde o to předně hlásat evangelium svým životem a až případně potom použít tzv. církevštinu. ☺

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve své práci, ve svém životě? Být srozumitelný a čitelný pro druhé. Celkově být pro druhé.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na o.p.s. Zdravotní klaun (ze sbírky se hrají nutná reжіe, a co zbude, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant)?

Rád bych přispěl na obecně prospěšnou společnost Zdravotní klaun. Několik klaunů znám a jde o nádherné lidi, kteří žijí pro druhé. Vnášet radost do míst a situací, které jsou těžké, má být vlastní i také nám věřícím. Nebojme se vnášet radost a být pro druhé. __

Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Netlačí. Léto jsem prochodil nejvíc v sandálech a ty jsou volné. Nic zásadního, třeba něco jako studia, přede mnou není. A to jsem rád! Mohu se nořit a pak svědčit o Ježíši v každodenních povinnostech a radostech.

Na co se nejvíc těšíte? To je spousta věcí. ☺

Co Vám udělalo v poslední době radost? Letní aktivity – výborný byl farní tábor s Katákem. Nádherná zkušenost pro mě byl Jump v Kostelním Vydří. Nicméně radost jsem měl (radost mám ☺) z každé mše sv. Vícekrát jsem byl vyjetý, abych slavil mši s novokněžským pozhénáním, a to bylo vždy super.

Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě? Dobré je zmínit, že v církvi máme být jako v jedné rodině. I když si někdy lezeme na nervy máme se učit milovat, být pro druhé, a to dnes a denně... Pomáhat lze mnoha způsoby – mě osobně se líbí možnost být pro druhé, přinášet radost, naslouchat. Církve, do které patříme my všichni, má podporovat a to nejde bez bavení se. Stačí se druhých nebát a být pro ně. Začít se dá drobně, pouhým úsměvem, nebo pozdravem.

Poděkování.

Pán Bůh zaplat' všem, kteří svými modlitbami a dary podpořili peší poutníky na 24. Hvězdicové poutí na Velehrad – ve dnech 18. – 24. 8. 2024.

Pozvánky a oznámení.

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k modlitbě věřících každý den od rána do večera. Každou neděli od 15 – do 17 hodin je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci již od 10 hodin. Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz, P. Sylwester Jurczak**, nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: [733 741 473](tel:733741473).

Svařec – kaple Nejsvětější Trojice: Tichá adorace 29. 9. 2024 od 19 – 20 hodin.

Vídeň. V neděli 15. září 2024 pořádá zapsaný spolek Prosetínské hřbitovy výlet do Vídně. Plánovaný program - mše svatá (pravděpodobně v kapli československého gymnázia), návštěva centrálního hřbitova, prohlídka vnějšku císařského paláce. Cena místa v autobuse: 500 Kč, dítě (s platným průkazem totožnosti) 100 Kč + ceny vstupů. Přihlášky u j LK.

XXI. peší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka (20. výročí smrti) – sobota: 21. září 2024. Začínáme ráno v 8 hodin na hrobě umučeného kněze P. L. Kubíčka na hřbitově v Kunštátě. Polední přestávka s občerstvením je na faře v Doubravici nad Svitavou. Zakončení kající poutě plánujeme v 17 hodin mší svatou u Bolestné Matky Boží ve Sloupě v Moravském krasu, kterou přislíbil celebrovat generální vikář Litoměřické diecéze – Mons. Radek Jurnečka.

26. – 28. října 2024 farnost Bohdalov, Nové Veselí a Olešnice Vás zve na pouť do Severních Čech. Program bude upřesněn ve zpravodaji NJ č. 10/2024. Noclehy jsou zajištěny v Litoměřicích – Dům kardinála Trochy. Jablonné – hrob sv. Zdislavy, kostel sv. Vavřince, zámek Lemberk, Litoměřické kostely, Libice a další. [Přihlášky u j LK.](#)

Pout' na místa spojená s životem svaté Marie Faustyny Kowalské. Ctitelé apoštolky Božího milosrdenství plánují v roce 2025 pouť na místa, která jsou spjata s jejím životem: Glogowiec - rodný dům, farní kostel ve kterém byla pokřtěna, kláštery v kterých žila – Warszawa a Krakov - kde sloužila a kde jí Pán Ježíš svěřoval úkoly a napomenutí, Čenstochová – údolí Božího milosrdenství. Termín poutě: 8. – 11. 5. 2025. Závazné přihlášky u j LK.

Plán poutí NJ na rok 2024:

listopad - Sebranice u Litomyšle; prosinec (300.) - Olešnice.

2025: leden - Velké Meziříčí	únor – Lysice	březen – Křižanov
duben - Měřín	květen – Nové Veselí	červen – Jimramov
červenec – Černá Hora	srpen -	září – Radostín
říjen -	listopad -	prosinec - Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde...

Srdečné pozvání na 298. pouť NJ do Křoví v úterý 15. října 2024 v 18 hodin – hlavní celebrant – ICLic. Mgr. Miroslav Slavíček, farář v Brankovicích, Hvězdlicích a Chvalkovicích.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2024. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj Nový Jeruzalém; Vydává: Řím. katolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, 606948970